

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Милорад Лончар, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Петар Дамњановић, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

 [SVTROJICAMELBOURNE](http://SVTROJICAMELBOURNE.com) [СВТРОЈИЦАБРАНЗВИК](https://www.youtube.com/channel/UC...) [HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](https://www.facebook.com/HOLY.TRINITY.BRUNSWICK)

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 15. НОВЕМБАР 2020. Број 63 Година II

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

ЂУРЂИЦ

ПРЕНОС МОШТИЈУ СВЕТОГ
ВЕЛИКОМУЧЕНИКА ГЕОРГИЈА И
ОБНОВЉЕЊЕ ЊЕГОВОГ ХРАМА У ЛИДИ

Овога дана празнује се пренос моштију св. Георгија из Никомидије у град Лиду Палестинску, где пострада у време цара Диоклецијана. Страдање овога дивног светитеља описано је под 23. априлом.

Пред смрт своју умоли св. Георгије слугу свога, да му узме тело по смрти и пренесе у Палестину, одакле му и мајка родом беше, и где имаше велико имање, које раздаде сиромасима. Слуга тако и учини. У време цара Константина буде сази дан у Лиди красан храм св. Георгија од стране побожних хришћана, па приликом освећења тога храма пренесу се у њ мошти светитељеве, и ту сахране. Безбројна чудеса догодила су се од чудотворних моштију св. Георгија, великомученика Христова.

АРАНЂЕЛОВДАН

САБОР Св. АРХАНГЕЛА И
АРХИСТРАТИГА МИХАИЛА И ОСТАЛИХ
БЕСТЕЛЕСНИХ СИЛА НЕБЕСКИХ

Побожно празновати Сабор светих Ангела света Црква је примила предањем богонадахнутих Отаца, одбацивши незнабожачко поштовање ангела, измишљено од јеретика и идолопоклоника. Јер још у Старом Завету, када људи одступише од Бога, Саздаатеља свога, почеше се клањати створењима Божијим и делима руку својих, правећи идоле по прилици видљиве твари, од онога што је горе на небу или доле на земљи (2. Мојс. 20, 4). Тада људи, сматрајући да сунце, месец и звезде имају душу живу, приношаху им жртве као боговима; исто тако приношаху жртве и ангелима као боговима. О томе се каже у књизи о Царевима: „*кађаху Ваалу, сунцу и месецу и звездама и свој војсци небеској*“, то јест ангелима, јер они и јесу небеска војска, као што је речено у Еванђељу: *и уједанџу се јојави с аниелом мноштво војника небеских* (Лк. 2, 13).

Такво неправилно поштовање ангела било је веома распрострањено у доба светих апостола. Искорењујући такво неправилно поштовање ангела, свети апостол Павле говори: „*Нико да вас не вара јо својој вољи изабраном јонизношћу и обожавањем аниела, ујушћајући се у оно што није видно, и узалуд надимајући се умом шела свој, и не држећи се јлаве*“, то јест Христа.

У време пак светог Силвестра папе римског и светог Александра патријарха Александријског, на неколико година пред Први Васељенски Сабор, Никејски, би установљено да се празник светог Архистратига Михаила и осталих Бестелесних Сила Небеских празнује у месецу новембру. Зашто баш у новембру? Зато што новембар представља девети месец после месеца марта. У месецу марту сматра се да је било створење света. А девети месец после марта узет је због девет чинов ангелских, који су најпре створени. Свети Дионисије Ареопагит, ученик апостола Павла, онога апостола, који се уздигао до у треће небо, описао је ових девет чинов у књизи „*О небесној Јерархији*“. Тих девет чинов деле се на три јерархије: највишу, средњу и најнижу; и у свакој од њих су по три чина.

Прву, највишу, и Пресветој Тројци најближу јерархију, сачињавају: Серафими, Херувими и Престоли. У средњој јерархији такође

постоје три чина светих ангела: Господства, Силе и Власти. У најнижој јерархији такође постоје три чина: Начала, Архангели и Ангели. (Пролој)

МИСЛИ ЗА 15. НОВЕМБАР

ДА СЕ КРОЗ ЦРКВУ САД ОБЗНАНИ
НАЧАЛИМА И ВЛАСТИМА НА НЕБЕСИМА
МНОГОРАЗЛИЧНА ПРЕМУДРОСТ
БОЖИЈА. (Еф. 3, 10)

Јесу ли ангели, браћо, свезнајући? Нису, јер да су свезнајући били би богови. Један је Бог, браћо, а ангели су прекрасне слуге Божје. Тајна Ва-

плоћења није била позната ангелима пре него се збила. И све остале тајне, у вези са тајном Ваплоћења, биле су непознате ангелима све док их нису видели објављене у Цркви. Црква је, дакле, ново откриће и за саме ангеле свете. Црква је с једне стране нова пројава мудрости, силе и човекољубља Божјег, а с друге стране нова пројава Богољубља и подвига човекова. Ни сами ангели нису раније знали, колико се Бог да снизити нити колико се човек да уздићи. То је у Цркви показано, и кроз Цркву ангелима обзнањено. О томе апостол говори Ефесцима наведеним речима. *Началима и властима*, тј. ни врховима ангелским није унапред све било познато. *Многоразлична премудрост Божја*, тј. премудрост раније непројављена, и ангелима непозната, а сада у Цркви показана у безбројним облицима и приликама и случајевима.

О браћо моја, два највећа дела Божја, до сад пројављена, јесу стварање света и стварање Цркве. И у једном и у другом делу човек је, браћо, главни предмет Божје љубави. Да будемо благодарни,

сваким дахом својим благодарним, преблагодарни Богу. О Боже благи, Боже милосрдни. Теби слава и хвала вавек. Амин.

Свешти владика Николај

ETERNITY

ETERNITY IS A VERY LONG TIME

God reveals Himself to us if we seek Him out, and only remains invisible to us if we refuse, out of pride and self-absorption, to let Him enter our lives. If we desire the knowledge that is ours for the asking, we simply make it known, and God will open the way for us. We must not let the distractions of this world, and the material pleasures that are of a transitory nature, keep us from casting our eyes towards God.

It is sad how many people spend their lives in pursuit of material pleasures, job success, and entertainment, but give little thought to those things that are of eternal importance. What we do in this life does have an impact on what we will face when we stand before the Lord. When we are called to give an account for ourselves, it will not be enough to explain to God that we lived in a great house, raised good children, gave time to the charity of our choice, but did nothing to further our relationship with Him.

Eternity is a very long time, whereas, this life we have been given is a very short time. Lest we waste it, we must bring our focus back to what really matters. Dinner and a movie with friends is a tragic waste of time if we have not given equal time to God. If we are feeling spiritually dry, we can only look to ourselves to find the reason. God has done His part, now we must do ours.

Love and blessings,
Abbot Tryphon

HOW SHOULD WE RELATE TO OUR DEEDS?

Do not think about or do anything without a spiritual purpose, whereby it is done for God. For If you travel without purpose, you shall labor in vain.

(St. Mark the Ascetic,
Homilies, 1.54)

Fasting, prayer, alms, and every other good Christian deed is good in itself, but the purpose of the Christian life consists not only in the fulfillment of one or another of them. The true purpose of our Christian life is the acquisition of the Holy Spirit of God. But fasting, prayer, alms and every good deed done for the sake of Christ is a means to the attainment of the Holy Spirit. Note that only good deeds done for the sake of Christ bear the fruit of the Holy Spirit. Everything else that is not done for the sake of Christ, even if it is good, does not bring us a reward in the life to come, not does it bring the grace of God in this life. This is why our Lord Jesus Christ said, "Whoever gathereth not with me scattereth" (Matt. 12:30).

(St. Seraphim of Sarov,
Conversation on the Goal of
the Christian Life)

When the mind forgets the purpose of Christian life, then even the clear fulfillment of virtue becomes profitless.

(St. Mark the Ascetic,
Homilies, 2:51)

All that you lose in the name of God, you keep. All that you keep for your own sake, you lose. All that you give in the name of God, you will receive with interest. All that you give for the sake of your own glory and pride, you throw into the water. All that you receive from people as from God will bring you joy. All that you receive from people as from people will bring you worries.

(St. Nicholas of Serbia,
Thoughts on Good and Evil)

СПАСАВАМО СЕ БЛАГОДАЋУ КРОЗ ВЕРУ

Када размишљамо о својем спасењу, ми се најчешће усредсредимо на оно што ми треба да учинимо на плану нашега спасења. Ово је исправно, с једне стране, али је, с друге, недовољно да бисмо правилно разумели шта се дешава са нашим спасењем. Наиме, неко може да помисли да се ми спасавамо кроз своје напоре, да смо заслужили спасење и сл. Зато је неопходно послушати светог апостола Павла, који на ову тему каже: *„А Бої, који је боїаш у милосџи, збої велике љубави своје којом нас завоље, и нас, који бијасмо мрџви збої тријехова, оживи са Христом – благодаћу сџе сїасени“* (Еф. 2,4-5).

Горе наведено треба разумети у контексту потребе оваплоћења и рођења Сина Божијега. Да смо ми људи могли да се спасемо својим сопственим напорима и да остваримо заједништво са Богом, не би било потребе за драму везану за долазак Господа Исуса Христа у свет у телу. Али, пошто то није могуће, ми се спасавамо „благодаћу Божијом“. Неопходно је да благодат Духа Светога сиђе на човека, да се човек на тај начин сједини са Богом те да то заједништво оствари наше спасење. То је наш народ лепо описао у оној мудрој изреци: „Без Бога ништа“.

Зашто је то тако? Зашто се не можемо спасити кроз свој труд и сопствене напоре? Човек је створен, не да живи сам, већ да живи у заједници са Богом. Он се хранио Богом. Између њега и Бога постојала је чврста веза – животодавна нит. Ова нит је прекинута човековом вољом, када је први човек погрешно и одвојио се од Бога. Господ Исус Христос, кроз откривање Јеванђеља и драму умирања на крсту за нас, те својим Васкрсењем, успоставља ту животодавну нит, раније прекинуту од човека. Он сам постаје та НИТ – ВЕЗА. Он је „Нови Израил“, „хлеб живота,

који сиђе са неба“. Он је нова „Мана“, којом Бог храни. Зато не можемо ништа радити без Бога.

Тиме се објашњава и то да нема добра ван Христа. Милосрђе без Христа није милосрђе које спасава. Не значи ово да нема милосрдних људи, који су човекољубиви, који имају жељу и потребу да помажу другима, или да се њихови напори не сматрају милосрдним.

Али, ово значи да је неопходно разумети да без Христа нема спасења. Ако смо милосрдни а немамо везе са Христом како можемо очекивати да Христос, Који је ПУТ до двора Оца Небеског, прими оне који Га не поштују. Не верују у речи Његове, у то да је Он Истина. Тако, у лингвистичком смислу, милосрђе је увек милосрђе, али у суштинском смислу оно нам не помаже, у колико се не дешава Христа ради. То је због тога што је Христос наша веза са Богом Оцем, са СВЕТОМ ТРОЈИЦОМ. Ако бисмо прихватили тезу да се можемо спасти без Христа, ми бисмо тврдили да Христос није Спаситељ света и човека, а то је порицање основне догме наше Свете Цркве.

Друга ствар о којој је неопходно проговорити, када је ова тема у питању, јесте питање смисла добрих дела. Наиме, ако се не спасавамо добрим делима, зашто се то од нас тражи? Најједноставнији одговор на ово питање јесте да су добра дела и врлински живот пут до Христа. Ми овде на земљи треба да остваримо заједницу са Христом. А позвани смо да се усавшавамо све докле док не „дорастемо да висине раста Христова“. То значи да је неопходно да у свему следујемо Христу. У својем понашању, у својем деловању, другим речима, у нашем односу са Богом и са човеком. Ако је Христос на сваком кораку помагао људима, од нас се тражи да се на исти начин понашамо.

Ако се Христос молио за све и свакога Оцу својем, није ли

нормално да се и ми, као следбеници Његови, понашамо на исти начин? Молитва, чињење добрих дела и цео корпус, који обухвата врлинско живљење, све нас то везује за Христа, са Ким се сједињујемо у Светој тајни причешћа, када се благодат Духа Светога излива на нас. Благодат Духа Светога излива се на нас у свакој светој тајни којој приступамо. Сваки пут кад се исповедамо, када се причешћујемо, када се венчавамо, када се над нама врши Јелеосвећење, када се крштавамо и миропомазујемо.

Другим речима, благодат Духа Светога излива се на све оне који приступају светим тајнама. То је и смисао нашега заједништва у Цркви. Зато је Христос и основао Цркву, да се у њој врше свете тајне, кроз које се излива благодат Духа Светога на појединачне чланове Цркве, који, тако облагодатени, помажу себи и другима у Телу Христовом.

Данашње јеванђељско казивање, које говори о истеривању злих духова из човека из околине Гадарине, подсећа нас на то да је исповедање Христа као Спаситеља гаранција заштите од напада демона. Данас су и демони исповедили Христа као „Сина Бога вишњега“. Тога Христа ми исповедамо и верујемо да је Он најмоћније оруђе против злих демона, који нападају човека да би се, кроз борбу против њега, борили против Бога. Живот у Цркви и редовно приступање Светим Тајнама, доводи нас у сталну везу са Христом, који нас, облагодатене Духом Светим, приводи Оцу, Који је на небесима.

Господе Исусе Христе, Сине Бога Живога, помози нам, Благи, да разумемо тајну Цркве Твоје, као и да се само у овој заједници, којој си Ти, Господе, глава, спасавамо и пребивамо у Теби, Господу нашем. Амин.

Проша Милорад Лончар

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА НАРЕДНУ НЕДЕЉУ

НЕДЕЉА, 15. /2. НОВЕМБАР 2020. СВ. МУЧ. АКИНДИН, ПИГАСИЈЕ И ДРУГИ С ЊИМА ЈУТРЕЊЕ у 9ч; ЛИТУРГИЈА у 10ч	НЕДЕЉА ДВАДЕСЕТ ТРЕЋА ПО ДУХОВИМА - Глас 6. Јутрење: Јеванђеље васкрсно 1. Мт. 28, 16-20 Литургија: Апостол Еф.2, 4-10; Јеванђеље Лк. 8,26-39
ПОНЕДЕЉАК, 16. НОВЕМБАР	ЂУРЂИЦ (НЕМА СЛУЖБЕ)
ЧЕТВРТАК, 19. НОВЕМБАР	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ У 18ч
ПЕТАК, 20. НОВЕМБАР	ВЕЧЕРЊА ПРЕД АРАНЂЕЛОВДАН
СУБОТА, 21. НОВЕМБАР	АРАНЂЕЛОВДАН ЈУТРЕЊЕ У 9ч, ЛИТУРГИЈА У 10, ВЕЧЕРЊА У 18ч
НЕДЕЉА, 22. НОВЕМБАР СВ. МУЧЕНИЦИ ОНИСИФОР, ПОРФИРИЈЕ И ДР.	ЈУТРЕЊЕ у 9ч, ЛИТУРГИЈА у 10ч
ДРЖАВНИМ ПРОПИСОМ БОГОСЛУЖЕЊА СУ ДОЗВОЉЕНА СА 20 ОСОБА	

ИЗВОД ИЗ РАЗГОВОРА СА БЛАЖЕНЕ УСПОМЕНЕ МИТРОПОЛИТОМ АМФИЛОХИЈЕМ

„Комунисти су након Другог светског рата забранили повратак 150.000 прогнаних Срба са Косова и Метохије, и тада је добар део Албанаца из Албаније досељен на Косово. Онда када се Броз окренуо према западу, окренуо се против Стаљина, и хтео је Албанију да привуче себи да би је одвојио од Совјетског савеза. А онда су комунисти донели оне законе 1974. са којима је Космет добио својства републике, не формално али буквално јесте“ – рекао је Митрополит Амфилохије и истакао да је „сво то насиље које је извршено на Косову од 1981. године срамота часног шиптарског народа, али да су они подржани од Међународне заједнице успели да постигну то што су постигли“ и да је много раније требало читати извештаје Патријарха Павла које је писао од 1957. године као Епископ рашко-призренски.

„То што се догађа сада, то је плод свега онога што се догађало од Другог светског рата на

овамо, али не толико од Шиптара него од наших комуниста. Наши су срушили прву Цркву у Ђаковици. Сад су ову нову обновљену Шиптари срушили, али прво су је наши рушили“ рекао је Митрополит и евоцирао сећање на студентске дане које је проводио у Високи Дечанима:

„Сећам се, био сам као студент у Дечанима кад су Шиптарке, муслиманке, доводиле децу и по три пута се провлачили испод ђивота Светога Краља у исто време када су наши пљували по ђивоту Светога Краља. Тако су се наши комунисти односили према тим светињама, према Пећкој Патријаршији, одузимали су имовину. Све ово што нам се сада догађа је плод онога што су комунисти сејали. Наши комунисти, комунистичка партија и титоизам су родитељи овога стања који се данас на Косову догађа“ нагласио је Митрополит Амфилохије.

„Није ово прва сеоба Срба са Косова, било је преко 20 великих сеоба. Она сеоба под Арсенијем III Чарнојевићем можда је била и већа од ове садашње сеобе, па тада нико није довео под знак питања да тај простор припада бићу српског народа, са свим поштовањем према том шиптарском народу који се тамо доселио баш после тих наших сеоба, или се потурчио. Али

прихватити то стање које је силом и подршком међународних фактора створено и прихватити га као нормално стање па на њему градити будућност, поготово са стране Србије и српског народа – ја то не могу да схватим. Нити могу да схватим овај дух потпуног очајања како је све пропало. То могу само људи који немају историјског осећања за оно што јесте овај народ од времена Светога Саве, Светог Симеона Мироточивог и који не могу да схвате нашу државност“ – рекао је Митрополит Амфилохије. (Извор: ТВ ХРАМ)

ДОЛАЗАК У ХРАМ

ДРАГА БРАЋО И СЕСТРЕ,
ДРЖАВНЕ ВЛАСТИ СУ ОДЛУЧИЛЕ ДА САДА НА БОГОСЛУЖЕЊУ МОЖЕ ДА БУДЕ ПРИСУТНО ДО 20 ОСОБА. МОЛИМО СВЕ ОНЕ КОЈИ ЖЕЛЕ ДА ДОЂУ И ОСТАНУ НА СЛУЖБИ, ДА СЕ УРЕДНО ПРЕТХОДНО ПРИЈАВЕ КАКО БИ ПРАВЕДНО РАСПОРЕДИЛИ ПРИСУСТВО ДОК ОВО ОГРАНИЧЕЊЕ ТРАЈЕ.

ОНИ КОЈИ ТО НЕ УЧИНЕ, НЕКА ДОЂУ, ЗАПАЛЕ СВЕЋЕ И АКО ВИДЕ ДА У ХРАМУ СТОЈИ ВИШЕ ОД 20 ОСОБА, НЕКА САЧЕКАЈУ НАПОЉУ ИЛИ ПОЉУ КУЋИ ПА СЕ ПРИЈАВЕ ЗА СЛЕДЕЋУ СЛУЖБУ. УНАПРЕД БЛАГОДАРИМО СВИМА КОЈИ НАМ ПОМОГНУ ОКО ОВОГ ВАЖНОГ ПИТАЊА!

ВАШИ СВЕШТЕНИЦИ